

Această lucrare poate fi vizualizată și online

www.rsonline.ro

Revista Română de Contabilitate și Monografii Contabile

Nr. 109, noiembrie 2024

SPECIALISTUL COMENTEAZĂ

Contabilitatea de gestiune (managerială)

MONOGRAFIE CONTABILĂ

- Veniturile din închirierea în scop turistic a camerelor de către persoanele fizice

CAZURI PRACTICE

- Operațiuni scutite fără drept de deducere. e-Factura
- Anulare accesorii TVA. Amnistie fiscală
- Termen depunere declarație 406

www.rs.ro

Revista Română de CONTABILITATE ȘI MONOGRAFII CONTABILE®

Consiliul științific: consultant fiscal Adrian Bența, expert contabil Anca Ivanov, expert contabil Otilia-Mihaela Roman, consultant fiscal Ionuț Jinga, expert contabil Marilena Gughea, expert contabil Irina Coma, consultant fiscal Mariana Toma, consultant fiscal Domnica Vasiliu, expert contabil Violeta Spiridon, economist Olga Crevelescu, consultant fiscal Dani Cucu

CUPRINS – NOIEMBRIE 2024

✓ SPECIALISTUL COMENTEAZĂ

- Contabilitatea de gestiune (managerială) 3
consultant fiscal Ionuț JINGA

✓ MONOGRAFIE CONTABILĂ

- Veniturile din închirierea în scop turistic a camerelor de către persoanele fizice 20
expert contabil Vera CONSTANTIN

✓ CAZURI PRACTICE

- Operațiuni scutite fără drept de deducere. e-Factura 25
- Vânzare de produse finite vechi, cu ajustări pentru depreciere constituite 27
- Profit rămas nerepartizat. Distribuie dividende interimare 29
- Fapt generator. Exigibilitate și facturare TVA prestări de servicii. Evidențiere în decont 30
- Factura primită de la nerezident cu TVA de 19% 32
- Încasare client în faliment. Anulare ajustare bază impozabilă 34
- Autoturism în leasing neplătitor TVA. Trecerea la plătitori de TVA. Ajustare TVA 35
- Schimbul de bunuri și servicii. Implicații fiscale 36
- Anulare accesorii TVA. Amnistie fiscală 38
- Termen depunere declarație 406 40

Așteptăm sugestiile dvs. pe adresa revistadecontabilitate@rs.ro

Publicație lunară editată de:

RENTROP & STRATON – www.rs.ro

ISSN: 2457-9688

e-mail: comenzi@rs.ro; www.revistadecontabilitate.contabilul.ro.

Director Divizie Editorială: David Trușcă

Redactor-șef: Georgiana Stoica

Tehnoredactare: Daniela Segărceanu

Corectură: Elvira Panaitescu

RENTROP & STRATON
Informații Specializate

este recunoscută CNCIS conform deciziei nr. 284/11.09.2007

Bdul Națiunile Unite nr. 4, Gemenii Center, sector 5, București

Tel.: 021.317.25.87

Senior Editor: George Straton

Director General: Octavian Breban

Director Economic: Daniela Militaru

Director Creație-Produție: Cristina Straton

Director Financiar: Antoaneta Paraschiv

Contabilitatea de gestiune (managerială)

consultant fiscal
Ionuț JINGA

SPECIALISTUL
COMENTEAZĂ

Potrivit prevederilor Legii contabilității nr. 82/1991, persoanele juridice au obligația să organizeze și să conducă contabilitatea proprie, inclusiv contabilitatea de gestiune, adaptată la specificul activității. Actul normativ care reglementează contabilitatea managerială (de gestiune) este Ordinul ANAF nr. 1.826/2003 pentru aprobarea Precizărilor privind unele măsuri referitoare la organizarea și conducerea contabilității de gestiune.

Prin contabilitatea de gestiune, persoanele juridice pot obține informații care să asigure o gestionare eficientă a patrimoniului, respectiv:

- informații legate de costul bunurilor, lucrărilor, serviciilor, pentru persoanele juridice care desfășoară activități de producție, prestări de servicii, precum și de costul bunurilor vândute pentru persoanele juridice care desfășoară activitate de comerț;
- informații care stau la baza bugetării și controlului activității de exploatare;
- informații necesare analizelor financiare în vederea fundamentării deciziilor manageriale privind conducerea activității interne;
- alte informații impuse de realizarea unui management performant.

Contabilitatea de gestiune se organizează de administratorul persoanei juridice, fie utilizând conturi specifice, fie prin dezvoltarea conturilor din contabilitatea financiară, fie cu ajutorul evidenței tehnico-operative proprii.

Prevederi privind calcularea costurilor

Calcularea costurilor presupune ansamblul lucrărilor efectuate într-o formă organizată, cu scopul de a obține informații privind costul bunurilor, lucrărilor, serviciilor, activităților sau altor obiecte de calcul. Organizarea lucrărilor privind calcularea costurilor depinde de o serie de factori, cum ar fi: mărimea unității, structura organizatorică a acesteia, tipul și modul de organizare a producției, tehnologia de fabricație, gradul de integrare a producției, caracterul etc.

În scopul determinării costurilor unitare astfel încât bunurile, lucrările, serviciile să poată fi evaluate și recunoscute în contabilitatea financiară, iar prețurile de vânzare să poată fi stabilite și verificate, precum și pentru analiza costurilor și a eficienței activității, în contabilitatea de gestiune, cheltuielile se clasifică în:

- costuri de achiziție;
- costuri de producție;
- costuri de prelucrare;
- cheltuieli ale perioadei.

Principiile calculării costurilor

Pentru asigurarea unui conținut real și exact al structurii costurilor, se vor avea în vedere următoarele principii:

- 1. Principiul separării cheltuielilor** care privesc obținerea bunurilor, lucrărilor, serviciilor de cheltuielile care nu sunt legate de achiziția, producția sau prelucrarea acestora. Acesta presupune ca, la nivelul obiectelor de calcul stabilite de fiecare persoană juridică, să se separe cheltuielile atribuibile obiectelor respective de cheltuielile ocazionate de restul activității. Cheltuielile care nu participă la obținerea obiectelor de calcul menționate, cum ar fi: cheltuielile de administrație, cheltuielile de desfacere, regia fixă nealocată costului, cheltuielile financiare, cheltuielile extraordinare etc., nu se includ în costul acestora.
- 2. Principiul delimitării cheltuielilor în timp.** Acesta presupune ca includerea cheltuielilor în costuri să se efectueze în perioada de gestiune căreia îi aparțin cheltuielile respective.
- 3. Principiul delimitării cheltuielilor în spațiu.** Acesta presupune delimitarea cheltuielilor efectuate într-o anumită perioadă de gestiune pe principalele procese sau alte locuri de cheltuieli care le-au ocazionat, cum ar fi: aprovizionare, producție, administrație, desfacere, iar în cadrul sectorului producție, pe secții, ateliere, linii de fabricație etc.
- 4. Principiul delimitării cheltuielilor productive de cele cu caracter neproductiv.** Acesta presupune delimitarea cheltuielilor productive, care sunt creatoare de valoare, de cheltuielile cu caracter neproductiv.
- 5. Delimitarea cheltuielilor privind producția finită de cheltuielile aferente producției în curs de execuție.** Acest principiu este valabil pentru acele unități productive a căror producție se prezintă parțial la sfârșitul perioadei de gestiune, în diverse stadii de transformare, cantitatea și valoarea acesteia fiind diferite de la o perioadă de gestiune la alta.

Structura costurilor

Costul stocurilor trebuie să cuprindă toate costurile aferente achiziției, producției, prelucrării, precum și alte costuri suportate pentru a aduce bunurile, lucrările, serviciile în forma și în locul în care se găsesc în prezent.

Costul de achiziție al bunurilor cuprinde prețul de cumpărare, taxele de import și alte taxe (cu excepția acelor pe care persoana juridică le poate recupera de la autoritățile fiscale), cheltuielile de transport, manipulare și alte cheltuieli care pot fi atribuibile direct achiziției bunurilor respective. Reducerile comerciale, rabaturile și alte elemente similare nu se includ în costul de achiziție.

Costul de producție sau de prelucrare al stocurilor, precum și costul de producție al imobilizărilor cuprind cheltuielile directe aferente producției, și anume: materiale directe, energie consumată în scopuri tehnologice, manoperă directă și alte cheltuieli directe de producție, precum și cota cheltuielilor indirecte de producție alocate în mod rațional ca fiind legată de fabricația acestora.

Costul stocurilor unui prestator de servicii cuprinde manopera și alte cheltuieli legate de personalul direct angajat în furnizarea serviciilor, inclusiv personalul însărcinat cu supravegherea, precum și regia corespunzătoare.

Costul complet cuprinde costul de producție plus cheltuielile generale de administrație și cheltuielile de desfacere, repartizate rațional.

Alte cheltuieli se includ în costul bunurilor, lucrărilor, serviciilor numai în măsura în care reprezintă costuri suportate pentru a aduce stocurile în forma și în locul în care se găsesc în prezent.

Gruparea cheltuielilor în vederea calculării costurilor

Pentru calculul costurilor bunurilor, lucrărilor, serviciilor și al costurilor perioadei, cheltuielile înregistrate în contabilitatea financiară după natura lor se grupează în contabilitatea de gestiune astfel: a) cheltuieli directe; b) cheltuieli indirecte; c) cheltuieli de desfacere; d) cheltuieli generale de administrație.

Cheltuielile directe sunt acele cheltuieli care se identifică pe un anumit obiect de calculație (produs, serviciu, lucrare, comandă, fază, activitate, funcție, centru etc.) încă din momentul efectuării lor și, ca atare, se includ direct în costul obiectelor respective.

Cheltuielile directe cuprind: costul de achiziție al materiilor prime și materialelor directe consumate, energia consumată în scopuri tehnologice, manopera directă (salarii, asigurări și protecția socială etc.), alte cheltuieli directe.

Cheltuielile indirecte sunt acele cheltuieli care nu se pot identifica și atribui direct unui anumit obiect de calculație, ci privesc întreaga producție a unei secții sau a persoanei juridice în ansamblul ei. Cheltuielile indirecte cuprind:

- regia fixă de producție, formată din cheltuielile indirecte de producție care rămân relativ constante indiferent de volumul producției, cum ar fi: amortizarea utilajelor și echipamentelor, întreținerea secțiilor și utilajelor, precum și cheltuielile cu conducerea și administrarea secțiilor;
- regia variabilă de producție, care constă în cheltuielile indirecte de producție, ce variază în raport cu volumul producției, cum ar fi: cheltuielile indirecte cu consumul de materiale și forță de muncă.

Alocarea regiei fixe asupra costurilor se face pe baza capacității normale de producție.

Calculația costurilor poate fi efectuată după una dintre metodele: metoda costului standard, metoda pe comenzi, metoda pe faze, metoda globală, metoda direct costing sau alte metode adoptate de persoana juridică în funcție de modul de organizare a producției, specificul activității, particularitățile procesului tehnologic și necesitățile proprii.

Cheltuielile perioadei sunt acele cheltuieli reprezentate de consumurile de bunuri și servicii aferente perioadei curente, care nu se pot identifica pe obiectele de calculație stabilite, deoarece nu participă efectiv la obținerea stocurilor, fiind necesare la realizarea activității în ansamblul ei.

Studiu de caz privind calcularea costului de producție

Scurtă prezentare a societății

Societatea Spring Furniture este o societate comercială cu răspundere limitată, al cărei obiect principal de activitate este „fabricarea de mobilă pentru birouri și magazine”, fiind înființată în luna ianuarie a anului 2020.

Pe lângă această activitate de bază, societatea efectuează acte de comerț cu amănuntul al mobilei, articolelor de iluminat și articolelor de uz casnic, în magazine specializate.

Transformarea materiilor prime, a semifabricatelor și materialelor tehnologice în produse de mobilă se face printr-un flux de operații și procese de prelucrare. Procesul de fabricație a mobilei este format din mai multe procese tehnologice, fiecare dintre ele urmărind modificarea dimensiunilor și formei și calității materialelor supuse prelucrării prin operații și mijloace de prelucrare specifice.

Fazele procesului de fabricație:

- Debitarea lemnului masiv și a semifabricatelor superioare (PAL, PFL, PAF)
- Uscarea cherestelei
- Prelucrarea mecanică, asamblarea, furniruirea pe fețe și condiționarea, prelucrarea mecanică a panourilor și furniruirea pe cant. Pentru precizie și calitate optimă, mobilierul produs la Spring Furniture este lucrat fie cu ajutorul mașinilor tradiționale, fie, unde este posibil, cu ajutorul mașinilor cu control numeric, după care urmează procedurile manuale pentru a atinge calitatea maximă.
- Sculptura și finisarea
- Ca o notă excepțională, valoarea fiecărei piese de mobilier este ridicată de execuția manuală a ornamentelor sculptate și încrustate. Evidențiind și conservând frumusețea lemnului, o echipă de profesioniști realizează finisajul pieselor de mobilier.

Produse fabricate:

1. Birou laptop (P1)
2. Birou managerial (P2)
3. Dulap vestiar (P3)

Veniturile din închirierea în scop turistic a camerelor de către persoanele fizice

expert contabil
Gabi POPESCU

MONOGRAFIE
CONTABILĂ

Veniturile obținute de persoanele fizice din închirierea în scop turistic a camerelor sunt considerate în sensul Codului fiscal venituri din cedarea folosinței bunurilor

Închirierea în scop turistic de către proprietari a camerelor situate în locuințele proprietate personală, altele decât cele care constituie structuri de primire turistică, potrivit legislației specifice, reprezintă oferirea posibilității de ședere pentru o perioadă de minimum 24 de ore și maximum 30 de zile într-un an calendaristic oricărei persoane care călătorește în scop turistic în afara mediului său obișnuit de viață.

Determinarea modului de impunere a veniturilor se realizează în funcție de numărul de camere de închiriat.

În cazul închirierii unui număr între una și cinci camere, venitul impozabil se determină pe baza normei anuale de venit.

În cazul depășirii numărului de cinci camere de închiriat în cursul aceluiași an fiscal, determinarea venitului se efectuează pe baza normei anuale de venit pentru întregul an fiscal, iar începând cu anul fiscal următor, determinarea venitului net se realizează în sistem real.

Impunerea în baza normelor anuale de venit

Nivelul normelor anuale de venit, pe categorii de localități, în funcție de amplasamentul locuinței, se stabilește prin ordin al ministrului economiei, energiei și mediului de afaceri – turism.

Categoriile de localități în care sunt amplasate locuințele proprietate personală sunt diferențiate potrivit legislației în materie astfel:

- a) stațiuni turistice de interes național, cu excepția celor de pe litoralul Mării Negre;
- b) stațiuni turistice de interes local, cu excepția celor de pe litoralul Mării Negre;
- c) stațiuni balneare, climatice și balneoclimaterice, cu excepția celor de pe litoralul Mării Negre;
- d) localități din Delta Dunării și de pe litoralul Mării Negre;
- e) alte localități.

Normele anuale de venit se ajustează în funcție de următoarele criterii:

- a) inexistența mijloacelor de transport în comun rutiere sau feroviare;
- b) situarea locuinței în mediul rural;
- c) materialele de construcții din care sunt construite clădirile în care sunt situate camerele sunt altele decât beton sau cărămidă;
- d) lipsa cel puțin a uneia dintre următoarele utilități, de care beneficiază imobilele din care fac parte camerele închiriate prin racordare la rețeaua publică: apă, canalizare, energie electrică, gaz;
- e) grupul sanitar aferent camerei închiriate nu este pus în exclusivitate la dispoziția turiștilor;
- f) suprafața camerei închiriate în scop turistic nu depășește 15 mp.

În cazul în care sunt îndeplinite cel puțin 3 dintre criteriile menționate, norma anuală de venit se reduce cu 30%.

În plus, norma anuală de venit, respectiv norma anuală de venit ajustată, se reduce astfel încât să reflecte perioada din anul calendaristic pe parcursul căreia închirierea a fost efectuată, în funcție de:

- a) începerea realizării de venituri din închirierea în scop turistic – prima zi de închiriere a unei camere; și
- b) încetarea realizării de venituri din închirierea în scop turistic – ultima zi de închiriere a aceleiași camere.

În cazul începerii sau încetării închirierii în scop turistic, în cursul anului fiscal, pentru determinarea venitului anual stabilit în funcție de norma anuală de venit, respectiv norma anuală de venit ajustată, corespunzătoare perioadei de închiriere, se procedează după cum urmează:

- a) se determină norma lunară de venit/norma lunară de venit ajustată, prin împărțirea la 12 a valorii normei anuale de venit/normei anuale de venit ajustate, după caz;
- b) norma lunară de venit/norma lunară de venit ajustată se multiplică cu numărul de luni întregi în care închirierea în scop turistic a fost desfășurată, în cursul anului fiscal respectiv;
- c) în cazul în care contribuabilii încep și încetează închirierea în scop turistic în cursul aceleiași luni, venitul realizat în luna respectivă se consideră egal cu:
 - (i) norma lunară de venit/norma lunară de venit ajustată, după caz, dacă perioada de închiriere este de cel puțin 15 zile;
 - (ii) jumătate din norma lunară de venit/norma lunară de venit ajustată, după caz, dacă perioada de închiriere este mai mică de 15 zile;
- d) în cazul în care contribuabilii încep închirierea în scop turistic în cursul unei luni, fără a-și înceta activitatea în luna respectivă, venitul realizat în luna respectivă se consideră egal cu:
 - (i) norma lunară de venit/norma lunară de venit ajustată, după caz, dacă evenimentul s-a produs anterior datei de 15 a lunii respective;
 - (ii) jumătate din norma lunară de venit/norma lunară de venit ajustată, după caz, dacă evenimentul s-a produs începând cu data de 15 a lunii respective;
- e) în cazul în care contribuabilii încetează închirierea în scop turistic în cursul unei luni, venitul realizat în luna respectivă se consideră că este egal cu:
 - (i) jumătate din norma lunară de venit/norma lunară de venit ajustată, dacă evenimentul s-a produs anterior datei de 15 a lunii respective;
 - (ii) norma lunară de venit/norma lunară de venit ajustată, dacă evenimentul s-a produs începând cu data de 15 a lunii respective;
- f) venitul anual stabilit în funcție de norma anuală de venit/norma anuală de venit ajustată, după caz, corespunzător perioadei de închiriere în scop turistic a unei camere, în cursul anului fiscal respectiv, se determină prin însumarea următoarelor elemente:

- (i) valoarea normei lunare de venit/normei lunare de venit ajustate, după caz, multiplicată cu numărul de luni întregi în care închirierea în scop turistic a fost desfășurată;
 - (ii) norma lunară de venit/norma lunară de venit ajustată, după caz, sau jumătate din valorile corespunzătoare acestora, luate în calcul în funcție de situațiile prevăzute la lit. c), d) și e);
- g) venitul anual corespunzător perioadei de închiriere în scop turistic, pentru un număr de până la 5 camere inclusiv, în cursul anului fiscal respectiv, se stabilește prin însumarea veniturilor anuale determinate pentru fiecare cameră.

Contribuabilii au obligația, pentru fiecare an fiscal, să completeze și să păstreze fișa capacității de cazare, astfel încât să permită identificarea și controlul, de către organul fiscal competent, a informațiilor utilizate la completarea declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoane fizice.

Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice se completează și se depune la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 25 mai, inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor.

Impozit datorat

Impozitul anual datorat se calculează de către contribuabil, pe baza datelor din declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice prin aplicarea cotei de 10% asupra normei anuale de venit/normei anuale de venit ajustate/veniturilor anuale, după caz, impozitul fiind final.

Plata impozitului se efectuează la bugetul de stat până la data de 25 mai, inclusiv a anului fiscal următor celui de realizare a veniturilor.

CASS

Pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor se datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate dacă estimează pentru anul curent venituri din sursele prevăzute a căror valoare cumulată este cel puțin egală cu 6 salarii minime brute pe țară.

În cazul veniturilor din cedarea folosinței bunurilor se ia în calcul norma de venit sau venitul net.

Baza anuală de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate o reprezintă:

- a) nivelul a 6 salarii minime brute pe țară, în cazul veniturilor realizate cuprinse între 6 salarii minime brute pe țară inclusiv și 12 salarii minime brute pe țară;
- b) nivelul de 12 salarii minime brute pe țară, în cazul veniturilor realizate cuprinse între 12 salarii minime brute pe țară inclusiv și 24 de salarii minime brute pe țară;
- c) nivelul de 24 de salarii minime brute pe țară, în cazul veniturilor realizate cel puțin egale cu 24 de salarii minime brute pe țară.

Contribuția se stabilește și se declară prin declarația unică.

În cazul în care persoanele fizice realizează un venit net anual cumulativ sub nivelul a 6 salarii minime brute pe țară, acestea datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate la o bază de calcul egală cu 6 salarii minime brute pe țară și depun declarația unică până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor, în vederea definitivării contribuției de asigurări sociale de sănătate, în cazul în care în anul de realizare a veniturilor:

- a) nu au obținut venituri din salarii și asimilate salariilor pentru care datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate la un nivel cel puțin egal cu 6 salarii minime brute pe țară în vigoare în perioada în care au fost realizate veniturile;
- b) nu s-au încadrat în categoriile de persoane exceptate de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate;

Operațiuni scutite fără drept de deducere. e-Factura

CAZURI PRACTICE

ÎNTREBARE:

Pentru activitățile scutite fără drept de deducere de la art. 292 alin. (1) și (2) nu există obligația transmiterii e-Factura? Eu am găsit aceste aspecte legislative și vă rog să-mi spuneți dacă le-am interpretat corect.

O.U.G. nr. 120/2021, art. 103:

Persoanele impozabile stabilite în România, conform art. 266 alin. (2) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, care emit facturi pentru operațiuni care nu sunt în sfera de aplicare a TVA sau pentru sume care nu se includ în baza de impozitare a TVA, conform Legii nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, pentru care nu există obligația emiterii unei facturi conform art. 319 din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, nu au obligația utilizării sistemului național RO e-Factura pentru aceste facturi.

Art. 319 alin. (7):

Prin excepție de la alin. (6) lit. a) și d), persoana impozabilă nu are obligația emiterii de facturi pentru operațiunile scutite fără drept de deducere a taxei conform art. 292 alin. (1) și (2).

La art. 292 alin. (1) și (2) sunt enumerate toate activitățile scutite fără drept de deducere.

SOLUȚIE FISCAL-CONTABILĂ:

Cele menționate de dvs. sunt corecte, însă apreciez că există neclarități în această privință, întrucât legiuitorul ar fi putut preciza clar operațiunile scutite fără drept de deducere.

Dacă avem în vedere care sunt operațiunile care nu sunt incluse în baza de impozitare a TVA, acestea sunt enumerate la art. 286 alin. (4) din Codul fiscal, dispoziții care prevăd că:

(4) Baza de impozitare nu cuprinde următoarele:

- a) rabaturile, remizele, risturnele, sconturile și alte reduceri de preț, acordate de furnizori direct clienților la d-ta exigibilității taxei;
- b) sumele reprezentând daune-interese, stabilite prin hotărâre judecătorească definitivă/definitivă și irevocabilă, după caz, penalizările și orice alte sume solicitate pentru neîndeplinirea totală sau parțială a obligațiilor contractuale, dacă sunt percepute peste prețurile și/sau tarifele negociate;
- c) dobânzile, percepute după data livrării sau prestării, pentru plăți cu întârziere;

(...)

Profit rămas nerepartizat. Distribuire dividende interimare

ÎNTREBARE:

Aș dori să vă întreb dacă administratorul unei societăți poate solicita ridicarea dividendelor interimare la data de 30.09.2024 (se va întocmi bilanțul la data de 30.09.2024, inventar etc., conform legislației în vigoare), având în vedere că profitul din anul 2023 a rămas nerepartizat.

Eu consider că trebuie mai întâi să se repartizeze profitul din anul 2023, iar ulterior să se decidă repartizarea dividendelor interimare la data de 30.09.2024, dar administratorul insistă să repartizez dividendele doar la 30.09.2024 și ca profitul din 2023 să rămână nerepartizat.

SOLUȚIE FISCAL-CONTABILĂ:

Conform art. 67 alin. (3) coroborat cu alin. (2) din Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu se pot distribui dividende decât din profituri determinate potrivit legii, adică anual, pe baza situațiilor financiare anuale ori, opțional, trimestrial, pe baza situațiilor financiare interimare, cu obligativitatea regularizării anuale.

De asemenea, încasarea ori plata de dividende, sub orice formă, din profituri fictive ori care nu puteau fi distribuite în lipsa situației financiare interimare/ anuale sau contrar celor rezultate din aceasta reprezintă infracțiune pedepsită cu închisoare de la un an la 5 ani (art. 272¹ lit. b) din legea amintită).

Totodată, potrivit art. 28 alin. (8)¹ din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările ulterioare, obligativitatea întocmirii situațiilor financiare interimare intervine în situația în care se optează pentru repartizarea trimestrială a dividendelor, respectiv atunci când se optează, în cursul exercițiului financiar, pentru repartizarea trimestrială a profitului către acționari sau asociați, în limita profitului contabil net realizat trimestrial, urmând ca regularizarea sumelor repartizate în cursul anului să aibă loc pe baza situațiilor financiare anuale aprobate.

Această prevedere acoperă situațiile în care se dorește repartizarea de dividende din profitul exercițiului financiar în curs, nedefinitivat.

La întocmirea situațiilor financiare interimare trebuie avute în vedere și prevederile art. III-V din O.M.F.P. nr. 3.067/2018, conform cărora situațiile financiare interimare reprezintă situațiile financiare cu scop special, fiind destinate repartizării de dividende în cursul exercițiului financiar și trebuie depuse la organul fiscal în termen de 30 de zile de la aprobarea lor de către AGA.

Repartizarea profitului contabil net realizat trimestrial pentru dividende interimare se face pe baza hotărârii AGA, care aprobă situația financiară interimară și stabilește nivelul dividendului interimar distribuit în funcție de profit, în condiții similare distribuirii de dividende pe baza situației financiare anuale.

Din acest cadru legislativ general reiese că, mai întâi, trebuie să existe situații financiare (anuale sau interimare) întocmite și aprobate, din care să reiasă profitul contabil posibil de distribuit, și abia apoi se poate trece la distribuirea profitului pentru dividende definitive sau interimare.

Încasare client în faliment. Anulare ajustare bază impozabilă

ÎNTREBARE:

Acum câțiva ani am efectuat o ajustare de TVA conform art. 287 lit. d) pentru un debitor împotriva căruia s-a deschis procedura de faliment. Recent, am încasat o sumă din acest debit, în urma valorificării unor bunuri ale debitorului. Cum ar trebui să procedez pentru anularea ajustării de TVA pe care am efectuat-o? Este necesar să emit o factură și să o transmit în sistemul e-Factura sau trebuie doar să colectez TVA aferentă și să o înregistrez în decontul de TVA, la rubrica de regularizări taxă?

SOLUȚIE FISCAL-CONTABILĂ:

Cu privire la ajustarea bazei impozabile, conform pct. 32 alin. (1) din Normele metodologice date în aplicarea art. 287 din Codul fiscal, furnizorii/prestatorii își ajustează baza impozabilă a taxei după efectuarea livrării/prestării sau după facturarea livrării/prestării, chiar dacă livrarea/prestarea nu a fost efectuată, dar evenimentele prevăzute la art. 287 din Codul fiscal intervin ulterior facturării și înregistrării taxei în evidențele persoanei impozabile. În acest scop, furnizorii/prestatorii trebuie să emită facturi cu valorile înscrise cu semnul minus când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise și beneficiarului. Potrivit pct. 32 alin. (4) din aceleași norme, beneficiarii au obligația să ajusteze dreptul de deducere exercitat inițial numai pentru operațiunile prevăzute la art. 287 lit. a)-c) și e) din Codul fiscal.

De asemenea, așa cum se prevede la art. 330 alin. (2) din Codul fiscal, în situațiile prevăzute la art. 287 referitoare la ajustarea bazei de impozitare, furnizorii de bunuri și/sau prestatorii de servicii trebuie să emită facturi cu valorile înscrise cu semnul minus sau, după caz, o mențiune din care să rezulte că valorile respective sunt negative când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus sau fără mențiunea din care să rezulte că valorile respective sunt negative, dacă baza de impozitare se majorează, care se transmit și beneficiarului, cu excepția situației prevăzute la art. 287 lit. d), adică cu excepția situației în care contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate nu se poate încasa ca urmare a intrării în faliment a beneficiarului sau ca urmare a punerii în aplicare a unui plan de reorganizare admis și confirmat printr-o sentință judecătorească, prin care creanța creditorului este modificată sau eliminată.

După cum se poate observa, în situația în care furnizorul ajustează baza impozabilă a TVA pentru neîncasarea contravalorii bunurilor livrate din cauza falimentului beneficiarului, nu se mai întocmește factura de stornare în baza excepției prevăzute la art. 330 alin. (2) din Codul fiscal și, implicit, nu se pune problema transmiterii ei către beneficiar dintr-un motiv evident, și anume, deoarece beneficiarul nu are obligația să-și ajusteze TVA dedusă în baza facturii inițiale emise de furnizor.

La momentul în care se încasează sume în contul creanțelor pentru care s-a efectuat anterior o ajustare, furnizorul este obligat să anuleze corespunzător (în limita sumelor încasate) ajustarea anterioară conform art. 287 lit. d) din Codul fiscal, procedând **asimilar** față de ajustarea anterioară, adică fără emiterea unei facturi și transmiterea ei la beneficiar.

Prin anularea (parțială) a ajustării anterioare, societatea furnizoare doar va (re)colecta TVA aferentă, pe care o va înscrice la rândul corespunzător din decontul de TVA D300 (rd. 9, 10 sau 11). Nu se înscrie la rd. 16 din regularizări din decontul de TVA D300, în instrucțiunile de completare a formularului precizându-se expres acest lucru.

Termen depunere declarație 406

ÎNTREBARE:

Vă rog să-mi spuneți pentru o societate cu activitate de transport UBER, cu cod fiscal special pentru achiziții intracomunitare (obținut pentru facturile emise de UBER), care prestează servicii doar în România, care va fi perioada de transmitere a declarației SAF-T în anul 2025, ținând cont că declarațiile 301 și 390 se depun lunar? Dar pentru o ONG care nu are activitate economică, veniturile fiind doar din cotizațiile membrilor?

SOLUȚIE FISCAL-CONTABILĂ:

În Anexa nr. 4 din O.P.A.N.A.F. nr. 1.783/2021 se precizează că:

1. Declarația informativă D406 se transmite în format electronic, data-limită de transmitere fiind:

- ultima zi calendaristică a lunii următoare perioadei de raportare, respectiv luna/trimestrul calendaristic, după caz, pentru alte informații decât cele privind secțiunile „Stocuri” și „Active”;
- la termenul de depunere a situațiilor financiare aferente exercițiului financiar, în cazul secțiunii „Active”;
- la termenul stabilit de organul fiscal central, care nu poate fi mai mic de 30 de zile calendaristice de la data solicitării, în cazul secțiunii „Stocuri”.

2. Contribuabilii/Plătitorii transmit Declarația informativă D406 lunar sau trimestrial, urmând perioada fiscală aplicabilă pentru taxa pe valoarea adăugată (TVA). Contribuabilii care au ca perioadă fiscală aplicabilă pentru taxa pe valoarea adăugată semestrul sau anul transmit Declarația informativă D406 trimestrial.

3. Contribuabilii care nu sunt înregistrați în scopuri de TVA transmit Declarația informativă D406 trimestrial.

(...)

(1) Contribuabilii/Plătitorii beneficiază de o perioadă de grație de:

- 6 (șase) luni pentru prima raportare, respectiv 5 (cinci) luni pentru a doua raportare, 4 (patru) luni pentru a treia raportare, 3 (trei) luni pentru a patra raportare, 2 (două) luni pentru a cincea raportare, pentru contribuabilii care au obligația de transmitere lunară a fișierului SAF-T;
- 3 (trei) luni pentru prima raportare, pentru contribuabilii care au obligația de transmitere trimestrială a fișierului SAF-T.

(2) Perioada de grație se calculează pornind de la ultima zi a perioadei de raportare pentru care aceasta se acordă, când obligația de transmitere devine efectivă pentru respectivul contribuabil.

(3) Astfel, contribuabilii/ plătitorii nu sunt sancționați contravențional, conform prevederilor art. 337¹ din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, dacă depun Declarația informativă D406 validă în termenul maxim prevăzut la alin. (1).

Așadar, atât societatea neplătitoare de TVA cât și ONG fără activitate economică depun declarația trimestrial. Pentru prima declarație există și o perioadă de grație, astfel că prima declarație se poate depune până la 31 iulie 2025.